

תיק מס' : 5398/03

5

תאריך: 28/06/05

ליתן הסבר להפלתו והמפורשת את הטעות באמורתו, טען כי זו הוצאה ממו באמצעות פסולים, כי הוכרח לחותם עליה, כי הופעתו למראה כתוב האישום שהוגש כלפיו כנגד הכלל אשםות בהן אל הוודא וכיויב. עד הינו טורוים פלרט את הנסיבות שעלו בקשר העד לטען זה, אלמלא היה עולה באופן ברור כי את טענות הוודא באשר למסקל אמרותינו, שמר העד לעדותו בתיקן של החטא בלבד, ואילו במשפטו⁷ שלו לא העלה אף אחת מאותן טענות, ואף חסכים להגשת אמרותינו, ובכלן האמורה תמיינית, אשר ביחס אליה על-פתע מע האוב טענות הוודא שבעדותו. אך מובן הוא כי טענות זו היא של חוקר ביחס לאמרונו, אשר מושיעות במשפטו אחרים ולא במשפטו שלו עצמו, אין בהן לשכנע.

בשל כל אלו, מצאו לנו להוכיח את גרסת העד ביחס לאמרונו, לקבל את חזרה (לאחר שתנהיים האמוראים בסעיף 10 אל התקיימו) ולהעיפה על פני עדותן.

עד התקיימן

עד זה העד בפנינו ביום 30/03/04 אשר ביצע את הרוח ברוחם יפו בירושלים וכן כשותוף לשליחות הממלכתי נציגו. כך טען העד כי הוא מכיר את האישום בשם מריטי בלבד, לרבות של ריק את הדברים עיניו. מוטין עוללה כי היכרונו עמו מקפה בהרבבה (על אחת כמה וכמה שמאמרותינו ומאמורות החטא), ועל כן כי השניהם היו בקשרם הדוקים, ואף גורשו מן האזרם בבלו תקופת בירון ובגדר – ראה בחששך). את העובדה כי מפליל את הנאים, חסביה העד בעונת שעולה בוגר דברים (העד עצמו לא נזכר מילוי החוקר שחקר אותו ולא זיהה אותו, אך ציין כי המזובר בשוטר קיוח), אולם לא ידע לפורט מהן אותן טענות (על הוקרות היינית הבעליה. אכן זכר את הפטיטים¹⁰). העד טען כי אכן מזויה את אמרותינו שחוצנו ביפוי ואת כתב זיין, אולם דבריו לא ערכו בנו רונקס, שכן חעד בקושי טרתו לעין באמוראות טרם שיחיב.

העיר בפנינו חוקר █, אשר גבות את אמרותינו של העד ועדותנו עוררת. בנו רושם מהימן למורי. בעודו אישר התקוק שאמור כי גבוח את אמרותינו של העד █ וכי הוא (█) שהכתב את אמרותינו בכתב ידו (כפי שגט עלה מיעון באמורויות עצמן). עוזר הכתיש החוקר את טענת העד כי גונן אמרות נספות בהן מפר דברים אחרים, דבר העולה גם מיעון באמורויות הנושאות מספר סידורי.

אם כן, עדותו של █, שהיתה עדות מובלעת ושירותית (הכל רשות עצכלס בתיקים, לא ציריך להיכנס לפוטרין); "אני לא חייב לענות לך אודה"¹¹) לא שורה בנו רושם של מוחינות. תנתנאים להגשת אמרותינו במשפטה מכוח ס' 10 א', התמליאו לאחר שתבע עדי, מונן אמרות הוכח בעדותו של גבוח האמורא █ וחדד טור את אמרותינו בעשרות. מצאו לנו להזכיר את אמרות על פני העדות. מול העדות המובלעת והבלתי-משכנית, מצאו את אמרות כמהימנות ובעלות משקל, כאמור, עליה מקרהיה באמוראות כי הן ניתנו עיי' העד לאחר שהזהר בחוק ולאחר שחומרם על האמורא, אותו כתוב בכתב ידו. עליה עוזר כי גבוח האמורות התחנה להאוירית חיבית, וכי העד שתה קפה עיין סיגריות במתקל ובגינה אמרותנו. גם מעיזוינו של █ עליה כי נגנית האמורות הותנה לח באופן טנדורי ותווך עיתורף פעולות של העד. נAMILIA זכר כי אפיקו מונן לבינוים לבינוים בהרחב יוו ובן כסעdetת "סי פוד מרקט" בוניא, איפשר את שמות המותביבים שלחה, והכל מונן תחאומת לתובנן אמרותינו. דהיינו, העד █ בעצמו מושר את נגונות אמרותינו, למעט הקטוע חונגע לנואם, בלא תשבר של ממש מודיע דזוקה חלק זה לוכה.

לאור דברים אלו, מצאו לנו להעדיין את אמרות על פני העדות.

⁷ ראה פרוטוקול משפטו של העד (שומרון 5004/03 ו- 5005/03 ו- 16/07/03 ו- 04/07/03 ו- 12+73) וכן פרוטוקול חדרת מעצרו מיום 12/12/02 (נ' ג'. 72). הפרוטוקולים ממשפט של העד, התקבלו בחותם לבקשת התובעת בדין מיום 14/06/04 חמתקבלת כלא עזות ערכות.

¹⁰ ראה פרוטוקול עדותו של █ מיום 30/03/04, עמי 3 שי 10(5-).

¹¹ שם, עמי 2 שי 16; שי 47-48.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51

תיק מס' 5398/03

6

תאריך: 28/06/05

עד התביעה

גם עד זה, בהזמנה לעד הקודם ולוחב העדים בתיק זה, אישר בעדותו את אחוריותו למעשים המוותרים לו עליהם חוויה במשפטו ובאמורתו ואך נקב בשמותיהם של שותפיו, מלבד אחד – הנאש. התביעה מחייבת לנ羞ט כי פעל ביחס עם העד בשלבים הראשוניים של הונצאותו לפועל של פגוע חרוץ בחוב יפו (פרט האישום השישי, ס'יך א-ה). העד אישר, למעשה, בטענה, את העובדות המדוברות בחילק ורלוונטי של פרט האישום, למעט חלקו של הנאשם, שcheid צין כי לא נכח בעת צילומו של הנאשם.

מתקבל כי דוקא בעת משפטו של, הודה העד באחריותו למעשה חרצא ברחוב יפו, ובכלל העובדות בין הוות ואלה המשושים המוחשיים לו עם הנאשם, כולל צילומו של הנאשם. והובעה בבקשתו¹² להגיש את פרוטוקול הדואתו של העד במשפטו מכוח ס' 10 א', ואילו הסגנון חותיר את הבקשה לשיקול דעתו של בית המשפט¹³. בהחלתו מאוות היום קיבלו את הבקשה לתגשות הפרוטוקול ולהלן נזכר ימוקינו.

הסגנון טען בטיכומו כי הודהו על העדר במשפטו שלו, בנסיבות הסדר טיעון ולא נשמעו עדין, לא יכולה לשמש כראיה במשפט זה, אולם לא הסבר החשב של משמע דברך הם הדברים, אף לא צירף אסמכתאות לחיזוק טענותיו. דעונו בעין זה שונה. אך מן הוא כי תשוכת של NAMES נאש בכתיה הטאונית באלים בית המשפט ואשר רשותם בפרוטוקול, היא מושם "אמירוץ"¹⁴ של אדם בכתב חעוגה על תנאי ס' 10 א' (ראה ג. קדרי, "על היואות", חלק ראשון, עמ' 274 פסקה ב.ב.). ולא רק שיש בו פרוטוקול החוזאת משום אמרות-חוץ לפי ס' 10 א', אלא של פניו חמוץ בamarah מתימונה מאין כמותה אשר חזרה אליה כי טמרה מרצתן טוב וחופשי ובעלת משקל ניכר, באשר העד מוסר אותה בתשובה לאישומים המוננים אליו גוף ובعد הלא מיזוג עוי'ך. מכאן שאין כל מניעה מלכבלו לפי ס' 10 א' ואך להעניק לה משקל מלא.

טענותו של העד בעדתו¹⁵ כי כתוב האישום הוקרה לו באופן כללי ובנסיבות ולא שהוכרו תשובות, רוחקה מלהיות אמת, כפי שמכהנים הפרוטוקולאים ממשפטו. מעין בפרוטוקול משפטו של העד בתיק 6446/02 מיום 19/12/02 (ת/נ 68) רואים אנו כי כתוב האישום הוקרה לעד (הנתפס באותו תיק) במלואו לאור העובדה כי לא היה מיזוג באותו שלב וטריב לקלבל על עצוינו ייוג (ראי החלטת בית המשפט באותו דיין, עמ' 2). העדרם, אף החל למסור תגבורת מפורטת, המוכיחה כי העד בפנינו כאילו כתב האישום לא הוקרה לו במלואו – שקרית הילא בעלייל, עין בפרוטוקול הודהו של העד בתיקן מיום 29/06/03 (ת/נ 69), يولיה כי לאחר ספר תדושים נמלך העד בעדתו והודה בכתב אישום מותוקן שעה שהוא מיזוג. גם הפעם תובחה לעד מהות כתוב האישום בעיניו. העד תודה בכתב האישום במילוט בורות, הן מפניו והן במו פיו. הסגנון ביחס בסיכון היא הוכח בעובדה כי חעד לא הזכיר את הנאש בנסיבות תשובתו לבוגב האישום, אולם בדור כי אין בכך תלות או לחויה. המליען בפרוטוקול החוזאה, גילה כי חעד הודה בכתב האישום ונעבירות המוותרים לו וליד זאת צין עובדות בנסיבות מותוק המוחיש לו. קרייה גמה בפרוטוקול תליחי כי חזרת שמות שופר עוי'ך עד חיא לעד הודה בעבודות בכתב האישום המוחיש לו, ואינה ממשום "ירושימה סגוריה".

לצד משקלו הבורר של פרוטוקול המשפט של העד, נציג כי עדתו בפניה לא הייתה נקייה מסתיוות, למשל לעין מידת היכרונו עם הנאשם.¹⁶

אם כן – ויאנו כי במשפטו הודה הפגיע ברחוב יפו, ובכלל זה החלק של הנאש. פרוטוקול זה הוא משום "אמורות-חוץ" של העד, ואנו קיבלו אותו ומצביעו לנכון להעדיף על פניו בפנינו, אשר ממנה נשפט חלקו של הנאשם.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52

¹² ראה פרוטוקול הדיון מיום 14/06/04, עמ' 3 שי 26-26.

¹³ שם, עמ' 5 שי 36-37.

¹⁴ ראה פרוטוקול עוזרות של ■■■■■ מיום 30/03/04, עמ' 7 שי 29-38.

¹⁵ שם, עמ' 4 שי 35, חשווה שם עמ' 7 שי 10-11.

תיק מס': 5398/03

7

תאריך: 28/06/05

עד התייעזה

נקל לילאות כי עד אוינו נמהה על חדים הבאים לומר את ראתם בעדותם; או לשות פעה עם בית המשפט שעה שהוא מבקש להוכיחות אחריו האמת. מצד עס עלוות לדוכן העדים אטס והע את אונגו וסירב לענות לשאלות ה התביעה. לשאלות הסגנו ענה רק לאחר שבירר כי הוא עורך דין של הטעמים וגם שעה שהסביר אישר את שיאנו שני בחלוקת עיי' ה取证, דהיינו כי אוינו מוכור כלל וכלל את הנאשם.

ואכן ה取证 איננה תולקנית כי העד אוינו מוכיר כלל את הטעמים, ואף הצהירה כי לא לשים כך הגייה את העד לעוזה, אלא עם מנת לחוקו התשוי של פרט האשוש חלי, חלק אשר אפילו אליבא זכרכן חאשום הנשם לא גול בו חלק. שאלה נכבודה היא לא שום מה כל צרכיהם אונ להידרש לשאלות עדותם של העד אשר אין חולוקת כי כל אונ מפליל את הטעמים, אולם לאור תשובהו של הסגנו כי אפילו עצם קורות האירוע אוינו מוסכם¹⁶, דומה כי אין מוגל מכך.

לא התרבלנו רבות בכינוי לחכני בשאלת העדמת פרוטוקול החודהה ממשפטו של העד כנאמם על פניו נודות (?) בפנינו, אשר ספק רב באמון "עדות" יקר לא, ומכל מקום אין היא משכעתה. לעומת עדותיו השדרירותית וחמוגחת של העד בפנינו, עומד פרוטוקול החודהה של העד במשפטו שלו, בעוד הוא מושג עיי' עוז. מן הטעמים האמורים מעלה לעין ██████████, מכאן לו גם להעדיין את פרוטוקול החמושפט על פניו העוזה.

עד ה取证

גם עד זה, בדומה ל██████████, תלה את קול הפלתו הנחרצת את הנאשם, באמציעים פסולים שהופעלו ב��דו במשפטו, אולם גם הוא לא העלה - טענות אלו במשפטו של¹⁷. מזאתן נימוקים הנוגרים מעלה, המציגים לעוזתו המוגנית והמתחמקות של העד (וחחמק מלחשיב לשאלות האטס חוא מכיר את הנאשם, ואך לא ידע מי הכוונה, למורת שכח ריק נשם אחד בונה חטאשימים), מצאו לנו לחזיר על פניו עדותו את אמרתו של העד, אשר סימני האמת ניכרים בה בעליל, ובכלל זה העובייה כי נבג אותה בכתב ידו, כי הזהר כתיק טרם בגייתה והוא חותם בנתינהו כל דרכו.

עד ה取证

עד זה, בעלותו על הדוכן, חזר על התקן של חבריו גם הוא אישר את הכתוב באמורתו ואת חמשים החשובים שם, למעט כדורח חונעת לנسبות הייכרות עם הנאשם. לטעתה העד, החוקיר אילץ אותו לסתוב כי נפצע מידיו של מאגיד מצרי (אוותו, טענותו, אוינו מכיר כלל שעה שהזיו בדרכם לבצע פיגוע ונתה מטען).

בבקשו להוכיח את הנאשם בכל מחיר מן הפללה והפרשת אותה הפליל, ואגב כך להטיל רפלש בחוקו, נשותחה נשותחה¹⁸ העוברת חופשוה כי באמורתו כל אין מזוכר הטעמים בקשר של פיגוע מטבחן, אלא דווקא נאותה כי הפעעה דימתה במסגרות "זאות אימוניים", כאשר הטעמים החול לשחק במוטול רימונים שבידיו, תוך כדי פגיעה היכרת של חוליות שוניות בארכו. ככלומר, לטענת העד כי החוקיר בקש לאלאו להזדהות כי נפצע תוך כדי הכנוט לפגוע עם הטעמים, אין שחר - אפילו לא מותין ואקירה הכתובה.

滿ミלא גרטתו של העד איננה משכעת כל. העד לא ידע ליתן הסבר של ממש כיצד נפצע. והוא אף לא טורת למסור הסבר של ממש כיצד אילץ אותו החוקיר להפליל את הטעמים הפלلت שואה ומדוע רק חלק זה באמורתו כוב ואיilo כל השאר נכון.

אל מול כוביו של העד, עומדות אמרותיו, אותה כתוב ייזו, לאחר אזהרה בחוק ועלייה תואת הטעמים. התארים לקיים ס' 10 א' מתקיימים, שכן העד מזהה את אמרתו וסותר את תוכנה. לאור העובדה כי עדותנו לא עוררה בנו רושם של מהימנות ודוקא אמרתו נשואת עלית את סימני האמת, מצאו לנו להעניפה על פני העוזה.

¹⁶ ראה פרוטוקול הדיוון מיום 30/03/04, עמ' 8 ש' 31-37.
¹⁷ ראה פרוטוקול עדותנו של ██████████ מיום 30/03/04, עמ' 10 ש' 15-17.

תיק מס': 5398/03

8

תאריך: 28/06/05

פרשת הנאה

עדות הנאה בפרשת החגנה הייתה קצרה, רווית סטירות ובלתי משכנית. ראשית יש לציין כי למרות הררי חומר הראיות מטעם התביעה, אשר נלקח בהרבה לעל, בחר הנאהם ממעט ולא למתויחש ישירות לראיות אלו ווועתו בחקירה הראשית הייתה קצרה ולאקונית.

אלא שapeutic עוזרו של הנאהם, עלות הסתירות. עונת הנאהם בחקירה הראשית הייתה כי ישנים אנשיים רבים באזרע שכט בשם מג'יד מצר', כי המזבב במופען הגדלה ביורו ואלה עצמוני מכיר אדים בשם זהה לשלו והעבך אף הוא ברשות הפליטנית. לחיזוק עונתו זו ציין הנאהם כי אפילו שweis מן המפללים אותו, שעיה שוכבאו בנווי ליענות במחלך החקירה, ציינו מידי כי חמשים אינם מאגיד מצר', אליו התכוונו בהפלתיהם. עם זאת בחקירה הנגדית שני הנאהם מטעמו "וילטור בטוחו" חוסף גם את הגשתה כי השיים הפלילו אותו בשל סכסוך קודם, וזאת לאור העבודה כי במסגרת תפקידו עצר את התשעים בחיותם ונבי רכבים.

ברור כי שתי הגרסאות אין יכולות לדור בփיפה אחת. ואם אכן גין מיד בפני חוקרי השביב כי הנאהם אינם מאגיד מצר' נשוא הפלילתו, מדוע הנאהם אינם מדבר איתו, בבחינת "עם מי שעושה לך כות, אין לך מה לדבר"⁴⁸.

סתירות אלו מצטרפות למוגנותו של הנאהם להרתק עמו, בכל מחיר, מקשר כלשהו לפעולות בטלחותו, גם בדברים שהוא בהם אמרתו, ואין כל ספק שאינו בהם לקשרו ולו במאות לפרט תיארום החמורים חמוץ. כך מכחיש הנאהם בעודו גם ירי כליל לעבר כוחות בטחון, בו הודה באמרותו, העברות כספים בחנות היה מעורב ועוד נושאין, המפורטים בהרתקה בענדים 26-27 לטכני התביעה. הנאהם, גיטוונו למול עצמו, אף הציג את קשרו עם ■■■■■, על אף העבודה כי התשעים התרעעו בראשית שנות התשעים בירדן ובגדד, כולה מאמרותני.

לשקרים של הנאהם אודות קיומו של אדים אחר העונה לשמו המרובע, ראה להלן בפרק מעistik ביוויי הנאהם.

סוף דבר, לא מצאו כי עדותו של הנאהם בפניהם יש בה לעורר רושם של מחימנות. הנאהם כשל - ואף לא טרח - בעינויו מההפריך את של ראיות התביעה וסתפק בחקחנה גורפת ולאקונית, גם בנסיבות המוצמצמים בהם הוויה באמרותו. תוך כדי כן חסתקה הנאהם בגורסאות סותרות וקריות של ממש, אשר אף בהם אין להחימה למשקל עוזתו.

סיכום ביניים:

הנת כי כן, מצאו כי יש מקום להודיע את ראיות התביעה על פניה עדות הנאהם בפרשת החגנה, את אמרות עדי התביעה על פניה עדויות המוגמות והשוריות - הכל מן הנאמוקים האמורים מעלה בהרתקה. ראיות אלו מתחבלים העסק, ביחס עס שותפות וספס, בשלוח מוחבלים מותאבים. בוחן האם אחוריות של הנאהם למஹוס לו, עליה מזוק אודה ראיות.

זיהויו של הנאהם:

דומה כי השאלה המרכזית בתיק זה נוגעת לעניין זיהויו של הנאהם אשר בפנינו, כמוות המופיע בהפולטיות הרבבות של עדי התביעה כרכ-המלעלים לו מיחסים המתוירים המתוירים בכתוב חאים. עדי התביעה השונים מזאים אדים בשם מג'יד מצר', מוסרים פרטיהם אישיים שונים של ואף נוקבים בכינוי בו הוא מוכר, "בובז". לטענת הנאהם איןכך חכם, אך לו כינוי כלשהו, ובוודאי לא "בובז". עוד טע הנאהם כי משפחתו מצר' היא משפחה דודלה באזרע שכט, וכן הסתם יש בה אנשים נוספים הטעים לשם מג'יד. לטענת הנאהם, ישנו אדים נוסף בשם מג'יד מצר' אשר אף הוא עובד ברשות הפליטניות. האם הנאהם שבפנינו הוא אותו "בובז"?

⁴⁸ ראה מילוקל עדות הנאהם בפרשת החגנה מיום 14/06/04, עמ' 9, שי 48-52.

תיק מס' 5398/03

9

28/06/05:

ראשית, יש לציין כי הטעש מעונה בעצמו על שאלה זו באמורתו¹⁹, בה הוא מאשר את כינוי מיליות "בובוז".قانون המקומות לציין כי אין המורבר בינוינו טוור או נפח (כגון כינוס של אודם לבן בכורו, למשל "אבו מוחמד", כינוי אשר כמוהו ימצא לאלאפים). ייחודה של חכמי, בצדוק שר הפרשנויות החיאישיות של הנאים, מצביע על החפיפה ביןו לבין הנאים.

אלא שהרשותו של הנאטס בעקבות החומרות המוחשיות זו, אינה נשענת על כינוי בלבד, אלא על זיהויו נאומן פרטוטאי ע"י התחבנה, איתם עמד בקשרים טובים. בעוד לפעונות כי עוזי התבונעה "התבלבלתי" או כיון לאזט אחריו, והרי שכוניה מעמיקה של חומר הראות תגלח כי אין בכך ממש. הנאטס מאשר באמורתו את היכרתו עם שאר "גיבורי" האירופים, עוזי התבונעה המפללים אותו, וכך מודה בבעזוע עבירות בטחוניות עטיפות. כך מודה הנאטס בהיכרתו עם וביצועו ירי עמו לעבר עמותה צח"ל וכן עבירות ניסוין ירי. ביחס עם אף גרש התאטע בשנת 1992 מהאזור וביחד נסע לבגדאד². השברוב כי – אינו מכיר את הנאטס וכיוון בדרוי למאניג' מצרי אחר, מופרכת ממש בסביבות אלו. עד אשר הנאטס באמורתו כי מסר ספירים ל מאשר העברת רובה קלענגיוקוב לידי שול **[REDACTED]** ועל פי גרסת הנאטס, בשל סכסוך פנימי³.

אנסון, היכירות של הנאים עם עדי התביעה עלתה במפורשمامרותו של עצמו. אלא שוגם עדי התביעה לא טומינס ידע בצלחת ומוחיבים בעניין היכורותם עם הנאים. ■■■■■ זיהה את הטוטטם בשם המלך בערוזו בפיגוע וצער כי הנאים הוא חברו.²¹ מוסר באמורתו²² תיאור מדויק לתהאשות, כולל מקרים קיצוניים במשתנת הפליטנות, גילן, מנצח המשפחתי והוירחון אב לישע נגונת (פרטיט אונט מאושר הנאים עצם באמורתו) מוסר כי כינויו של הנאים הוא "זובץ". עד התביעה ■■■■■ מאושר הנאים עצם באמורתו, אשר אפללו בערזות²³ המוגמותו אישר את חיכוריו האיסלאמיים הנאים לאור שירוט המשותף במשטרתו הפליטנית, מציין גם הוא באמורתו²⁴, שנתקבלה והועודת על פניו עוזתו, את כינויו של הנאים ואת העובדה כי הוא חבר בארגון "גדרדי אל אקצת".²⁵ אין להשוו בדעת התביעה ■■■■■ כי ישכח את הנאים, לאחר שזה גורם לפצעינו תקשה שעיה שישיוק במטל רמנוגס שהחזיק. גם הוא מזכיר²⁶ את הנאים בשם וכינויו ומציין את חברותו בארגון הטרור. עד התביעה ■■■■■ מוסר²⁷ את מסטר הטלפון הסלולארי של "זובץ" 059-200596, הדומה באופן מפתיע למספר שמוסר הנאים עצמו באמורתו²⁸ - 59- 000569.

זיהויו בנסיבות אלו, ראה גס. קדרי, על הראיות (מהדורות 1999), חלק שני, עמ' 852-851.

מערל. את המסתמך בבקשת ההגנה להגיש על סמך עדותם של החנאים.

ת. 1, עמ' 8 שי-22-25

ראה תר, ג, עמ' 2 שי, 5-12
באה תר, ג, עמ' 5 שי, 13-24

רָאשׁוֹת 1/טען 3/טען 2/טען 5/טען 24-3.

ראה פרוטו-ויל איזוות של

19-22 מאי 1978/הנפקה 24

²⁵ ראה פרוטוקול עדותן של ■■■■■ מיום 30/03/04, עמ' 9, ש' 22-18, עמת

רשות תר 3, עמי 5, ש' 8-4

רואה תר, 61, עמי 2 שי 17 ועד

ראאה תר. 60, עמי 5 שי. 12.

ראה ת/1, עמי 2 שי 25.

תיק מס': 5398/03:

10

תאריך: 28/06/05

ג' גם נסיבות בקשת ההגשה הין, לכל הפחות, מזרות. הגשת המסמך כלל לא נתקשתה בחקירה הראשית, אלא צאה לפניו בחקירה החזרה. הנאש תהיימר לאשר את הרישום שהציגו הסגור, בלבד כל הסבר מזועג ושימה זו אותנטית או מה הין זרכי הפתקה...].

התביעה התנגדה להגשת החםנסן, והוא קיבלו³⁶ את עדותה כי לא ניתן לקבל את המסמך שלא באיכות עורגת. עם זאת, על מנת להפיס את הדעת הצענו - והצדדים קיבלו את העצנו. כי התביעה תגשים ממשך מוסכם שיופק ע"י משרד הפנים במנוח ואזרתי.

מעיוון בשאלתו עולה כי מספר אנשיים באוצר שכם לעם מאגד מצרי, אלומ כולם מבוגרים במיוחד או צעירים במיניהם ולא עוניים על תיאורו של מאג'יד מצרי הנקרא בעוניות התביעה, כדין כבן 30 - ככלם למעט אדם אחד, הוא הנאש שבפינוו.. באשר לטענת הנאש³⁷, כי פעמי נוכח לדעת שישו אדם נוסף בשם מאגד אספניאל מוחמד אל-מצרי, אשר לפקת הלואה בבנק על שמו - עין בשאלתו יגלה עד כמה הטענה שקרית, שכן התאש הין האדים תיחיד העונה לשם מוחם זה, לא רק בחותך הגילאים הרלוונטי ולא רק באזכור נפת שכם אלא בכל הגודה ואף רצועת עזה!!

אם כן, אנו קובעים כי הנאש שבפינוו הוא אותו מאגד מצרי, המכונה "בזבז" המופיע לרוג' בריאות התביעה. כתע שומה علينا לבחון האמנת יש באוון ראיות כדי להביא להרשעת הנאש במיוסט ל...>.

פרט האישום המזוהה לנאש

הוכחת פרטי האישום מותבשת על ראיות התביעה, כמפורט להלן. חאגנה לא מדישה לעין הוכחת שבדות האישום מתקח חומר הראיות (אלא הסתפקה בחcatchות).

פרט אישום ראשוני

פרט אישום זה מייחס לנאש חבות בארגון הטרור הנודע "ג'ודז'י אל-אקצת". הנאש מופל בפרט זה ע"י שלושה מעדי התביעה, [REDACTED] עדויות אלו משתלבות זו בזו, מוכיחות זו את זו ועוגנות על דרישת הtospat הראייתית.

פרט אישום שני

אישום זה מייחס לנאש נשיית מרשת ארגון הטרור האסור, דהיינו כי עמד בראש "ג'ודז'י אל-אקצת" באוון שכם 20, פיקד על הפעולות הצבאיות שביצע הארגון באותה שנות-דים, תיאם את פעילות הפעלים הצבאים, סיפק לחם ומקם אותו קיביל מיד[REDACTED] (אתה ראים וכן נהג ליטול אחריות על מעשי תחאגו בכל תקשותה).

בניגוד להכחשותיו הנכונות של הנאש, נראה כי שפע העשייה שפועל הנאש ומעמדו בארגון, נחקקו בוכרונט של פעילים רבים, אשר וכרו לו את פיקודו עליהם, את הכספיים שהעבירו עליהם והশקים שישיפק להם. שערת ארורה של עוי תביעה מפליליים את הנאש במשמעותם בפרט אישום זה, כמוותם בהרחבת בסיכון הטרור. כך, למשל, [REDACTED] מתאר את מעמדו של הנאש בארגון, את הכספיים שקיבל מיד[REDACTED] במספר הזדמנויות לזרוך ביצוע פיגועים וכן כי הנאש נטל אחריות על פיגועים מטעם הארגון. כך, [REDACTED] המתאר את הנאש כאיש הכספיים אשר היה ממוקן ונוסף מכך קיבל סכום של 12,000 ש"ח. כך, [REDACTED] המתאר את הנאש כמפקד "ג'ודז'י אל-אקצת" בשכם, כמו שיאשר לו לבצע פיגועים וכן נטל האחריות בשם מפקד "ג'ודז'י אל-אקצת" בscheme, כמו שיאשר לו לבצע פיגועים וכן נטל האחריות בשם תיארונו ולעדי של לזרוך כך את צילום צוואתו של [REDACTED], הרוצח בפוגע קיבוץ נצרה) וכן כמו שיוביל ביצוע פיגועים ספיק לשכך כך מי של. כך גם [REDACTED] המתאר אורחות את מעמדו של הנאש ממי שחלק לו הזראות, כדי שנוהג לארגון ולהלבות מטעם ארגון ולזרוך כך הזרה לחפש תമונות יהודים ולירות בתהילות וכמו שיוחשביר כל נשק מפעל אחד למשנהו בשורת הזרמות. שורות עדויות אלו מוכיחות זו את זו ועוגנות למכתב רעל דרישת הtospat הראייתית, אלומ גם מקומה של אמרת הנאש לא נפקד לעין זה. הנאש אמן, כדרכו, מנטה לחותרך מחברותיו בארגון ומהתקיד נשא בו, אלומ גם הוא מושך באמרתו פרטיהם המאומתים את אשר מפליליים אותו חבריו, ובכלל זה כי העבר כמספר לאנשימים המפליליים אותו בוכ[REDACTED]

³⁶ ראה פרוטוקול מיום 14/06/04, עמי 11-12.
³⁷ שם, עמי 11, ש. 16-20.

גואין: 28/06/05:

תיק מס': 5398/03:

11

עדי [] כי קיבל כספים מידי [] (תמכוכר גם
כיסיע להקים אtor אינטראקטן עבור הארגון ווד.

העובדות המפורטות בהרחבה נפרט אישום זה לעין תפקיו של הנאשס, מקומו בחירארכלית
הארגון בזמנו ופעולותיו השונות אשר נקט במסגרת תפקידו, ישבו ויידנו שעה שבבקש
להציג על אחיזותם של הנאשס לעברות שבוצעו מטעם הארגון.

פרט אישום שלישי

פרט זה מייחס לנאשס עבירה של ירי לעבר אדם, וזה בא כרך שבספר הזומנויות ביצוע ירי בלבד
עם חבוי לארגון לעבר חייל צה"ל, עד התביעה נאזר עוויס מפליל אותו בביבוצע מעשי ירי בלבד
עמו. גם הנאשס מצין באמורתו מעשה ירי שביצוע בידך עם [], כך שבפנינו תשתיות
ראיות מלאה להרשעת הנאשס בפרט אישום זה.

פרט אישום רביעי

התביעה תורה בה מייחסים זה, ופטורים אלו מלבדו בו.

פרט אישום חמישי

אישום זה מייחס לנאשס עבירות ניסיון לירות, כך שביחד עם [] יצא לירות לעבר חייל
צה"ל, אולם בסוטו של זבר נמלכו בעדעתו לאחר שנחטא עוי כוחות הצבא. גם הנאשס וגם []
מתארים את הalaroo באופן זוכה באמורוניהם ומצאו לכך לחשיע את הנאשס בגין
עבירה זו.

אחריות הנאשס למשעי הולץ מכוח תפקיו

פרט ואישום החמורים 6-18 מייחסים לנאשס אחריות למותם של 10 בני אדם בפיגוע
ההתאבדות ברחוב יפו בירושלים, ביישוב חרמש ובקיבוץ מצר, וכן את פציעתם וניסיון רצחיהם
של נספחים בגאותם ארעומים. כל מעשי הרציחות הללו בוצעו עוי מוחבלים מתאבדים אשר נשלחו
מן ארגון "גדוד אל-אקצא" ועי התחש ושותפה.

מטבע הדברים, אין אפשרות להעיד לדין את האובל המתאבד אשר מוסר את נפשו על מובה
האיידאולוגיה הבזוזה. אין זאת אומורה כי אלו העומדים מארחורי, ואשר עשו זה כבל שרת כדי
למיili מטרותיהם הבזוזות, צריכים להוכיח מן העונש. דין העונש הוכיח גם נט באפשרות להטיל
אחריות, וזאת אף על שמות הפקוד או מעבדו (ויהי זה גם מעמד בלתי רשמי -
ראה עין "משולס" הנזכר להלן) הגינוי אחרים לביצוע עבירות.

אחריות ראש הארגון הטורוריסטי למשעי חברי הארגון - תפן הנורמיטיבי

כך, מתקבלת בתורת המשפט הצבאי דוקטרינת ה"אחריות הפיקודית", לפיה אחראי בעל דרג
פיקודי בכיר למשעי פיקודי אשר נעשו על פיקודו ואישרו, גם אם בפועל נטל הווא חילוק
קטן או אף שוליibus עצם. דומה כי כל נטי עונאים לו ברואו, לא יוכל להוכיח מן המשקנה
החותכת לכ准确性 מתקבלת, להציג אלי הבדול, וש להטיל גם על ראש או רג'ו פשע וטרור
המכוונים את פעילותם הנפשעת והמורדים על ביצועם של מעשי רצח ב"שלט רחוק".

יפים לעניין זה דברי כב' השופט קדמי בע"פ 5589/98 ביאאן סולטאן ג. מדינת ישראל, תק-על
99(3) 98. בהתו עין ורשות המעריך בעבירות רצח בכוננות תחילה, כאשר הוכחה שנתן את הסכם
ויאישרו לביצוע הרצתו, ושלוח את המבצע עתיקוי להוצאה לפועל את הרצתו, ואף הינה אותו לגבי
שיטת הביצוע. השופט קדמי הדגיש שללא הסכמה של המעריך לא היה הרצתה מתבצע, ולא מון
האישור לבצע את הרצת היה מושל לירית החזקה המשלחת ספורטאי למורז", והוא עלה כדי
"מעשה של השתפות ביצוע עבירה". لكن הורשע המעריך מבצע עזותא לא במשפט, וביקט
המשפט הדגש כי הוא היה מוצי "בטענה הפוי של הביצוע", כמו שהיה לו תפקיד ביצוע, והוא
"המוח של החבורה", בעוד שמדובר מוצי מחוץ למעגל הפיני של הביצוע. כי השופט קזרמי חוסף

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58

תיק מס' 5398/03:

12

תאריך: 28/06/05

ואמר כי בנסיבות המתוירות לעיל, כאשר חומרו נון "אור רוק לרצת" וההנחות אופרטיביות בדבר דרך הבינו, היה בהתחיוגו לפחות "מגה גוזש של שיזול על דרך העזוז".

בדנייפ 1294/96 עז היישלום ואח' נ' מדינת ישראל, פיד נב(5) 1, פסק כי השופט א. מצא כי: "יש לדאות במשמעות זה – שבידו שליטה מלאה על היבטים ועישויות כללות לא רק פעולות שיזול והכנתה, אלא גם הנחות הטעוריות הפעוליות ומיקוח על פעולותם – מבעט בצדota לכל דבר".

"במציאות המשפטית החוצה, התניות האחריות הישירה בנסיבות, פרושה שישנדיקיט' ומונאי קבוצות עבריות, המשלים לירית הביעו את יגוי הרלק' הסרים בנסיבות, נעז הם מונאים את הפעולות הפליליות מרווח, יראו לא מבחיניות בנסיבות אלא רק במשולשים. אפשרות זו, שבודאי אינה משקפת את הדין הרצוי, אינה מונחיבת אף מן הדין המוצע".

אותו פסק דין נתן לאחר ניתוח מעמיק של דמותו של הרוב עוזי משלום ומסקנת השופטים באשר למורות שעטיל על חסידיו.

עקרונות אלו באו לידי ביטוי לא רק לענין ארגוני פשע, אלא גם לענין גושאי משרות בכירה בארגוני טורו, בפסק דין המאלתי של בית המשפט המחוזי תל אביב, תמי"ת 1158/94 ג' – ראה גם עקרונות דומים המוצטבים בפסק דין – תעל, המבאים במאמריהם של מ. קומניצר "המבע בדין העונשי לדמותו", פלייט-אי (תש"ו-1990, 65, עמ' 72, ו. גור-אריה, "צדדים לעבריה-תיקון 39 לחוק העונשי בבחן המשפט", מגמות בפלילים, עמ' 83).

מן הפרט אל הכלל

אין לך משימה קלה מאשר הוכחת מעמדו הכספי של הנאשם בארגון גודוי-אל-אפקה בשכם ובביבותה ושליטתו המוחלטת בעילות הצבאית של הארנון בזמנו ששימש כראש ח'ארון בעיר. ראיינו כי הנאשם פעל כמפק"ד "גודוי-אל-אפקה" באזורי שכם בשנות ה-50, ולמרות שר פעל הארנון באופן ישיר. הנאשם היה מעורב בחלוקת הכספים לפועלי הארנון – כספים אשר הווינו את גללי חטרור. הנאשם תיאם על פעילות תחבי הארגון באזורי ועמד בקשר עם מפקד ארגון התנינים, מראון ברגומי. הנאשם סייפק כל נשק פועלם ליעוץ מושימותיהם ואך היה מושב בצדדים נספחים בפעולות הארנון כגון ארגון תחלכות והקמת אטר אינטנס ועוד כתנה וכנה מושען בשין.

עבדות פרטיה האישום הבאים יגלוו כיצד היה הנאשם מעורב בהכנות המקדיומות לביצוע פיגועי התאבדות, כיצד פנה פג'ל צבאי אליו על מנת לקבל את אישורו לרצח חספני. נראה בעילן כי ראה עצמו כפסק בעניין חיים ומorte אצזרו שבס. ביזמותו, באישורו ובברכתו של הנאשם יצאנו לדריכם פיגוע חהתאבדות המתוארים להלן, ובדין נשא הוא באחריות אליהם.

נסיס פרק זה ולו באוצרו תעודה חסמלית כי בנסיבות תפיקו הנאשם וזה זה שמיחר ליטול אחריות בשם הארנון על פיגועי התאבדות שביצע הארנון. אמנם, בבעור לtot את הדין על מעשי, נתקף הנאשם בכישגות מושחת ולא חור על כן, אולם דומה כי הדברים מדברים בעוד עצם ומצביעים מדויע אין מקום ל嘲ו הנאש לחמק מההcorrיות לתה הוא נושא במסגרת תפיקו ל结实 הרכבת שביצע הארנון בראשו עמד ואשר מיחד להתאות בהם.

אל שאחריותו של הנאשם למושי הרכבת לא מותמצה במישור "המגיניטוריילוי" בלבד. שכן הנאשם גם שלת ידו ביצעו מעשים של ממש בנסיבות והוצאותם פועל על פיגועי התאבדות המדוים, מעשיים. המבאים אותו אל מסתור "המגאל הפנימי" של מבצעי העבריה, הנשאים באחריותם ממבצעים ישרים. נזון כתם בחלקו של הנאשם הטעים בנסיבות חוואתם לפעול כל אחד מוחפיגעים.

השתלשות תאירועים הפליליים

כמפורט של הנאשם באישומים נגנו היהת כללית וגורפת. הנאשם לא חציג בפניו כל זירת מהלכות מתוחמתה, אפילו ביחס לחלקים מוגן פסוי חאים אשר כל אינם נוגעים לו. תוהגה עדמה על הוכחת כל פסק וגחם, גם ביחס לאירועים שבוצעו לאחר שיצא הנאש מן התמונה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57

תיק מס': 5398/03

13

תאריך: 28/06/05

(ראה הפרק ח'ן בעדותו של אחמד ברוגוטי הנזכר מעלה) ולא ידעה למסור עדמה אפילו באשר לעצם קורות הפגיעה.

נוהגה זה של החגגה לחותם בוחשת הגופת, גם באשר לעצם מותם של הקורבנות, יש להציג עליון, בפרט שהחומר הטכני המבוסס עלבדור אלו הוגש בהסכמה. לעומתנו, לא החגגה לבנו החחש שמא עמד התאשם ליתן את הדין בגין מעשי רצח שלא בוצע. הראיות הטכניות והרבות שהוצעו בהסכמה החגגה, מבטשות את עובדות האירועים המתוארים וחוותונות הקשות של קורבנותם מעשי הרצח, בהם פעוטות וכיסים בשנים, לא מותירות מקרים לפסק בענין זה.

למעשה, אין מחלוקת של ממש גם ביחס לחותשלות העיניים הנוגעת לשלבן החזאותם למועל של הפגעים, אם נימיק ואות, מנגד לנוינו האבן שביבשו עזיז התבוננה לעורדים בהתחממותיהם השנויה, נראה כי למשתה הלו¹ (אינט) מכחשים את גחליל החוצה פועל של מעשי הרצח, ומתקדים בעיקר ב(בחחחות) חלקו של חנאים. מכל מקום, קרייה באמוריהם, מעלת באופן רוחב ומפורט את השוואתלות איויעים זו ובכלל זה החוכנות, חימוש המתאבדים, צילוםם, הסעטם לעבר זירת הרצח וכו').

אם כן, מצאנו השוואתלות האירועים הכלליות, הוכחה כדבי מותוק הריאות שהובאו בפנינו, וספק החasm היא שנואה במחולקת אמיתית, וכicut נמדד מבטנו לעבר חלקו של הנאש.

פרטי אישות 8-6, הפיגוע ביהוב פפו

פרטי אישות אלו מייחסים לנאים אחריות לריצחון של אורה סנדר ושרה המבורגר זיל וניסין גרים מורים של 45 איזוחים שנפצעו באירוע. האירוע החזק והזעיר לפוגע מיטומו ובעומתו של אגרון "גדודי אל-אפקה". מייחס לנאים כי הוא קיבל לידיו את המחבר המתאבד בדירתו במחנה בלארון ויחד עם ██████ צילם אותו כשהוא מתהיק ברכבה ופרק קוראן. לאחר מכן שילח לתנאים את המתאבד, סעד, לדרכו האחורה. לאחר הדברים האלה יצא סעד לכיוון רמאללה שם שלח ע"י ██████ לירושלים, מקרים בו פתח ביריות לכל עבר, עד אשר חורב, אולם לא טרם הגיע לריצה שתי נשים ופציעת שרורות רמות.

על חלקו של הנאים מספר עד התבוננה ██████, כאמור בפrostokol הדואתו במפטונו (ת/ר, ס"ק 6 לפרט האישום השישי בכתב האישום) ועל עוזתו מתבסט החלק באישום הנוגע לנאים. על תר��ע לאירוע, למים אנו מאמרותיהם של ██████ ועל █. אמרותיהם של עוזי התבוננה, 16,17 ורואים בתוכן כמוסכים (ע"י אוש נו/ג, ██████). אמרות אלה, בցירוף פרוטוקול החאותו של ██████, מודיעין על מדים אנו על אחריותו של אוטו סעד לאחר שנשלח צעירים עי הנאים. מן החומר הטכני לדונו על התוצאות הקטלניות של האירוע. אך מובן הוא כי של הריאות משתלבות זו בזו ומהות הרובה מעבר להזיק המוגבר הנדרש לעדותו של ██████

דומה כי בימים אלו אין אדם מדרש לדמיון רב באשר למשמעותו של אקט צילום מתאבד, כשהוא מカリית את צוותו לדרך האחרונה, ומעטה של הנאים התנזכר מעלה, מבטשים את היהות חלק מן "המעגל הפנימי" של משלתי המתאבד וגאות אהלוינו המלה פגוע ולטמיאותיו חריגניות.

מטיעמים אלו מושיעים אנו את הנאים באחריות לפיגוע החותאבות ברחוב יפו בירושלים, לפיצעת האזרחים והnisiny לרצות נספים.

פרטי האישות 9-9, הפיגוע ביבשוב חרמש

פיגוע זה חזק לפוגע עיי ██████, בסיכון של ██████. מייחס לנאים (ס"ק א'+ט' לפרט האישום) כי הוא זה שהנתן אישור מפורש ל██████ לבצע את הפיגוע, ולאחריו אף נטל אחריות עליו בשם הארגון וכן העביר לידיו של ██████ סכום של \$3,000. באירוע נרצחו לנוי סורי, הדס תורגמן ואורנה אשף זכרן לברכה וכן נפצע יובל אשף.

¹ ראה פרוטוקול הדיון מיום 14/06/04, עמ' 1 שי' 21-22.

1
2
34
5
6
7
8
910
11
12
13
14
1516
17
18
1920
21
22
23
24
25
26
27
28
2930
31
32
33
34
35
36
37
38
3940
41
42
43
44
45
46
47
48
4950
51
52
53
54
55

תיק מס' 5398/03

14

תאריך: 28/06/05

להלן של ה证实ים עולם מותך אמרתו של ██████ אותו מצאנו, כוכור, לקביל ██████ מותאר כיוץ, לאחר שמספר לו ██████ כי ברשותו מוחבך המוכר לבצע פגוע, נגר קשור עם הנאות ש�示ר לו לבצע את מעשה הרצח (או בלשונו של הנאות, "למה לאו"²⁵), והוא שמרן דבריו של ██████ כי חוריו של ██████ להמשיך בinalg הפיגוע, רק לאחר שהיחוזה עם הנאות קיבלת האישור ממנו. עד מותאר תאיוף כיוץ, לאחר הפיגוע, נטל הנאות אתירות לפגוע בשם החorgan ואף העבר לו את סכום הכסף.

תיזוק לדבריו של ██████ אנו מוצאים לא אחרית מאשר באמרותו של הנאות המאושר כי מסר ██████ סכום כסף יומם לאחר הפיגוע לתקומות סוכת אבטלה לשיחי²⁶. שאר המערביטים באירוע, שאמרותיהם הוגשנו בחסכמה²⁷, מבטחים את עבויות האישום בכללו והחומר הטכני מבטח את תוצאותיו הקטלניות ופצעינו של יונבל אלש, שעשתו אוRNA ויל נרצחה לנגד עיניו.

רואים אנו כי הנאות היה בעל שליטה מוחלטת בהזאתו לפועל של הפיגוע, ובמציעו סרו למורתון, חן ב亞מר וחן במעש, חן לפניי וכן אחורי. התאשם נושא באחריות מלאה לאירוע שיצא ברכותו, באישורו ובמימונו ושעלוי הזרע ליטול אחריות ואנו מרשים אותו באחריות לו.

פרטי האישום 18-13, פיגוע מען

גם באירוע זה, נשלח המוחבל המתאבד, חיית התודס ██████, עיי ██████ לקיבוץ מצר. בנסיבות קיבוץ רצח ██████ את ילדי משחת אוחיון, מתן גוועם, את אמס וויטל וכן את תושבי הקיבוץ תרצה דמארי ויעקב דור, זכרם לבובת.

מעון באמורתו של ██████ עולה כי פעם נספה פה לנאות, בזינו באזני כי ברשותו מוחבך גוסף חmonic לשיגור ובבקשה להמשו בכל שך, ומונאש דאג לעשות כן. לאחר מכן, פנה ██████ אל הנאות כי ייקח אחריות על הפיגוע, אך דאג להעביר לידי את טرت חצלים של ██████ מקריא את צוואתו.

הנאות בכבודו ובכומו מחזק את דבריו של ██████ באופן מובהק (תיק חוצאת השוקץ מן הדוברים, כהרגלו) כאשר הוא מביא באמורתו כי מסר ██████ כל נשק (לפעוטו, בעקבות סכום של ██████ עם אדם אחר) וכי לאחר הפיגוע והקשר לתהנתת הטלוויזיה להודיע כי הוא מתנדד לביצוע פיגועים בתוך חתומי מדינת ישראל. לעומת זאת, כי הסיפה שבעצם גורשתו של חנאש, לא אמין בעינויו. הנאות לא טר לחזר אפלו על רשות מהתקמתו זו במנוחה. והרחק עצמו מכל מעורבותם עם ██████ או מתן כל ערך.

המעורב העיקרי הנטוף באירוע ██████, אשר אינו מזכיר את הנאות, מבסס את עבויות כתוב האישום הוגעות להוכיחו למשימת הרצח והחומר הטכני מזרת הסבב כאושש את תוצאותיו הקטלניות.

דף החריאכיה שבין ██████ לנאות, כבר תואר להן והמעשים שנעשו לפני ואחרי הפיגוע, מבטחים את אחריותו של התאשם מכוח מרותו על מבצעי הרצח ומתן האישור לפיגוע ונטיית האחוריות עליו. אלא שגם הפעם, בלבד האתירות "המינימלית", נושא הנאות באחריות מוחבקת לפיגוע בתור מי שהמעמיד לדיות של חרוצחים בפועל את כל השק שקטל את תושבי קיבוץ. אין ספק כי התאשם נושא באחריות מלאה לאירוע הרצח ואנו מרשים אותו בכך.

פרט ואישום 19

פרט זה מתייחס לטאטם עבירות קשור לריגמת מותה בכוכות, זאת בכך שהיא שותף למזימה לשלח את ██████ לביצוע פיגוע מען לאחר פיגוע מצר.

גם אישום זה מותבסס על אמרותיו של ██████, המותר לכך משפטבך כי ██████ נותר בתים לאחר הותקפה הרצנית בקיבוץ מצר, והחליט לשוח אוטו שוב לבצע פיגוע החותבות,

²⁵ ראה ת/60, עמי 4 שי 25.

²⁶ ראה ת/1, עמי 5 שי 9.

²⁷ ראה פרוטוקול מיום 02/09/03, עמי 3 שי 28.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

תיק מס': 5398/03

15

תאריך: 28/06/05

ולשם כך התרחש אל הנאש. הנאש מסר את הסכמו לתוכנית ואף נענה לביקשת ██████ להציגו בפניו נשק, ובני החבורה אף יצא לשכט לפניו ולקחת מידע את הנשק, אולם עצרן קודם לכך.

אווזות חתינוקים רבים אמרתו ש█████ בשורת עניינים - עםದנו זה מכבר אין ספק כי הקשר הנזון, הוא חלק מסכמת עבdotית אחת, הנוגעת לפגיעה טורו שבצעע עי' █████ ונתפס במסגרת הארגן ובאמצעות █████, ועל כן רואים בהם כחיווקים גם לעניין הפלתו את הנאש לעצין אישום זה.

גם באשר לדפוס הפעלה והקשר בין הנאש ו█████, עםדנו זה מכבר אין ספק כי אישורו של הנאש את תוכנית הרציניות ותחתיינותו להציגו בפניו נשק, הופכים אותו לשוטף בקשר.

טוף דבר, מושיעים אנו את הנאש בבל המוחל לו, למעט פרט האישום הרביעי, ממנה תזרת מתביעה.

זכות ערעור בחוק
ניתן והודיע, 28/06/05, בלשכת המזוכירות, תמציא עותק לידי הצדדים.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28